CENTRE DE INIȚIERE LA ÎNOT

Vizitînd cîteva ștranduri bucureștene...

Nu de mult, prin intermediul ziarului nostru, administrația cîtorva ștranduri bucureștene anunța deschiderea unor cursuri de învățare a înotului rezervate copiilor, cursuri deschise din inițiativa Consiliului orășenesc UCFS. Dornici să aflăm cum își desfășoară munca cei ce și-au asumat răspunderea de a-i iniția pe copii în tainele acestui plăcut și util sport, am vizitat zilele acestea cîteva din ștrandurile bucureștene.

Primul popas l-am făcut la Baza sportivă școlară Obor, construită în locul vechiului ștrand. Cu toate că baza se găsește încă sub forma unui șantier, zeci de copii din Obor, Vatra Luminoasă sau Balta Albă se pregătesc cu sîrg sub îndrumarea atentă a antrenorilor. Pentru a afla cît mai multe date despre felul cum se desfășoară munca la această bază, ne-am adresat tov. antrenor **Alexandru Satmari**, care ne-a spus: **„Zilnic, sute de copii, dornici să învețe înotul, pășesc pe poarta bazei noastre sportive. În cadrul ciclurilor — forma de desfășurare a cursului — copiii sînt împărțiți în grupe, în funcție de vîrstă și sex. Sub îndrumarea unui colectiv de 8 profesori, ei pătrund tainele înotului. După terminarea unui ciclu de lecții — care durează două săptămîni — în fața părinților, copiii dau examenul la apa adîncă pentru a intra în posesia „Brevetului de înotător". Cei mai talentați sînt selecționați pentru lotul școlii sportive de elevi, unde-și vor continua pregătirea pentru sportul de performanță".**

Și trebuie să spunem că numărul celor selecționați pînă acum, 60—70 de copii, este destul de mare.

Copii ca: **Dragoș Stoian** — un real talent, **Voichiță Ivașcu, Iustin Dobrescu, Constantin Ionescu, Coca** și **Florin Marcu, Mihaela Turcu, Carmen Caltofeanu, Mariana Băloiu** și încă mulți alții, selecționați de profesori, își continuă activitatea la aceeași bază, urmînd ca atunci cînd timpul va deveni nefavorabil, să-și desfășoare pregătirea la piscina de la Floreasca. Amintind pe elevii cei mai talentați, trebuie să notăm și pe cei ce-și dăruiesc întreaga pasiune și pricepere, muncii de îndrumare a celor mici: antrenorii.

Discuție aprinsă! Despre ce? Bineînțeles despre examenul ce-l vor da joi la încheierea unui nou ciclu de învățare a înotului. Vineri, o altă serie de copii va veni la ștrandul Tineretului pentru a se iniția în „tainele" înotului.

Ne-am continuat vizita la cîteva ștranduri publice, începînd cu cel de la „Isvor". Aici, sub îndrumarea instructorului **Ioan Dezideriu**, un număr de copiii, împărțiți după vîrstă și nivel de pregătire, lucrau de zor pentru a intra în posesia mult invidiatului „Brevet de înotător". După cum ne-a spus tov. Dezideriu, copiii ce vor dovedi reale calități vor fi îndrumați spre centrele școlare de antrenament. Cu toate că la acest ștrand munca nu se desfășoară pe cicluri — datorită unor condiții obiective, legate de specificul ștrandului — organizatorii merită felicitări pentru interesul cu care privesc această muncă de îndrumare a celor mici.

Nu același lucru îl putem spune despre alte ștranduri bucureștene; printre care și ștrandul Libertății, unde dezinteresul tronează cu autoritate. Credem că ar fi bine ca în limita posibilităților să se organizeze și aici cursuri de înot rezervate copiilor din împrejurimile ștrandului respectiv. Nimic nu-i greu atunci cînd există pasiune și dragoste față de această frumoasă activitate.

M. GHIOLDUȘ

Campionatele universitare — la nivelul competițiilor de performanță!

Finalele campionatelor republicane universitare la jocuri sportive, desfășurate anul acesta într-un cadru sărbătoresc și într-o atmosferă de entuziasm, s-au înscris printre nenumăratele manifestări sportive închinate Congresului partidului. Finaliștii reprezentanți ai zecilor de mii de studenți care au luat startul în această întrecere a tineretii, au ținut să-și exprime și cu acest prilej recunoștința lor fierbinte față de partidul iubit, pentru nemăsurata grijă cu care îi înconjoară, pentru condițiile minunate ce le sînt puse la dispoziție pentru învățătură și pentru activitatea sportivă. Ei au răspuns cu întreceri disputate cu toată ardoarea, într-o notă de sportivitate deplină și la un nivel calitativ care, într-o bună măsură, a corespuns cerințelor sportului nostru de performanță.

MAI BINE CA ÎN 1963

Prin numărul mare de echipe și sportivi angrenați, prin rezultatele generale obținute și prin succesul propagandistic realizat, ediția 1964—1965 a „universitarelor" a întrecut-o pe cea din 1963. Anul acesta a fost prezentă la finale marea majoritate a centrelor universitare din țară, iar cifrele înregistrate (73 de echipe cu aproape 1000 de sportivi și antrenori) constituie recorduri de participare. Numărul echipelor a fost mai mare cu 10 față de 1963, datorită faptului că anul acesta au concurat pentru prima dată centrele Oradea, Bacău și Suceava, pe de o parte, iar pe de alta unele centre ca Petroșeni, Craiova și Brașov au intrat în concurs cu un număr de formații egale cu al celor din centre mai mari. De asemenea, s-a înregistrat o mai mare participare feminină, mulțumită inițiativei unor centre (Brașov, Petroșeni etc.). La acest capitol însă nu putem trece cu vederea absența centrului universitar Baia Mare, ca și retragerea din finale în ultimul moment a unor echipe (Tg. Mureș la volei masculin, Constanța la volei masculin și feminin, Brașov la fotbal).

PLUSURI ȘI MINUSURI

La realizarea unui nivel general calitativ superior celui din ediția 1963, o contribuție însemnată a adus faptul că finalele au constituit un ultim criteriu de selecție în vederea Universiadei de la Budapesta. Sportivii vizați depunînd eforturi deosebite pentru a se comporta cît mai bine, ceea ce lasă să se întrevadă dorința lor de a se pregăti și în continuare cu același zel și de a realiza, astfel, rezultate superioare la Budapesta. De asemenea, prevederea regulamentară potrivit căreia centrele universitare puteau alcătui reprezentative din cei mai buni sportivi din localitățile respective, indiferent de cluburile sau asociațiile sportive cărora aparțineau, a determinat prezența la finale a unor jucători fruntași, membri ai loturilor R.P.R. Și acest lucru a făcut, fără îndoială, ca întrecerile să se dispute la un nivel tehnic care a satisfăcut interesul manifestat de spectatorii bucureșteni.

Trebuie să subliniem din capul locului, însă, că nu toate turneele finale au purtat aceeași amprentă a calității, că la volei de pildă nivelul tehnic a fost mai scăzut, datorită valorii inegale a echipelor. E drept că în unele cazuri, lipsa de înțelegere manifestată de federația de volei a privat echipele de cîțiva titulari valoroși. Dar nu-i mai puțin adevărat că și unele centre nu s-au

Cîteva concluzii pe marginea finalelor ediției 1965 la jocuri

străduit în suficientă măsură să prezinte formații corespunzătoare, capabile de comportări asemănătoare celor din categoria A (Cluj și Timișoara la volei masculin). Pe bună dreptate, ne întrebăm: *ce au făcut antrenorii respectivi în această direcție?* O situație asemănătoare am constatat și la fotbal, unde cu excepția echipelor Galați, Craiova și Petroșeni, celelalte s-au prezentat destul de modest, cu toate că unele aveau posibilități de realizări mai însemnate (București, de pildă).

În schimb, handbalul s-a situat în frunte. Meciurile, deși dominate de puternica reprezentativă primă a Bucureștiului, au constituit adevărate puncte de atracție la băieți și într-o măsură ceva mai mică la fete. Destul de echilibrat a fost și turneul masculin de baschet și, în plus, de o calitate mai bună decît cel feminin.

Minusurile constatate în evoluția unor reprezentative se datoresc faptului că ele nu au avut asigurat un minimum de pregătire în perioada premergătoare finalelor. Acest lucru ar fi fost posibil numai printr-un studiu ritmic de-a lungul anului universitar, ceea ce ar fi dat putință studenților să rezerve o oră-două și antrenamentului sportiv, chiar în timpul examenelor. În direcția aceasta trebuie să-și îndrepte atenția pe viitor asociațiile studențești.

CELE MAI BUNE COMPORTĂRI

Trecînd în revistă realizările pe centre universitare considerăm că se pot face următoarele aprecieri:

- București a manifestat o superioritate evidentă, prin loturi omogene și o pregătire corespunzătoare, mulțumită preocupării centrului universitar. Alături de bucureșteni merită mențiuni sportivii din Galați și Petroșeni.
- O serie de centre cu tradiție sportivă, cum sînt Timișoara, Cluj, Iași, Tg. Mureș și Brașov, au avut comportări sub nivelul posibilităților lor.
- În schimb, centre mai tinere și cu o activitate sportivă mai de dată recentă (Bacău, Oradea, Craiova) au obținut rezultate promițătoare.

SĂ PREGĂTIM DIN TIMP VIITOARELE EDIȚII!

La capătul acestor scurte caracterizări, se cuvine să tragem unele concluzii cu privire la organizarea viitoarelor ediții:

— Asociațiile studențești trebuie să depună eforturi mai mari pentru alcătuirea unor loturi cît mai complete, cuprinzînd pe cei mai buni sportivi din centrele respective.

— Pregătirea reprezentativelor să fie privită cu toată seriozitatea, angrenînd în acest scop cadre tehnice calificate.

— Pentru ediția următoare a „universitarelor" este necesar să se elaboreze din timp regulamentul, printr-o colaborare mai activă între UCFS, Ministerul Învățămîntului și U.A.S.R.

— Revizuirea sistemului de dispute a finalelor și stabilirea lor în raport de specificul sportului respectiv și valoarea centrelor universitare.

— Punerea în discuția forurilor în drept a problemei perioadei de desfășurare a finalelor și rezolvarea ei în așa fel încît centrele universitare să aibă posibilitatea să-și pregătească echipele în cît mai bune condițiuni.

— Se impune un sprijin mai mare din partea federațiilor și mai ales din partea colegiilor de arbitri, pentru a se evita în viitor cazuri de arbitraje nesatisfăcătoare, cum s-a întîmplat la finalele de anul acesta.

— Discutarea eventualității organizării în fiecare an a campionatelor, așa cum au propus în unanimitate cadrele didactice.

— Organizarea finalelor prin rotație și în alte centre universitare.

Subliniind sprijinul de care s-a bucurat comisia sportivă a U.A.S.R. din partea Consiliului General al UCFS și a conducerii Ministerului Învățămîntului în organizarea acestei importante competiții studențești, se cuvine să adresăm pe această cale mulțumiri atît studenților sportivi, cît și — mai ales — cadrelor didactice pentru contribuția adusă la reușita ediție 1965. Nu ne îndoim că ne vom bucura și pe viitor de ajutorul lor, ca și al tuturor specialiștilor angrenați în munca de instruire sportivă cu studenții, contribuind astfel la creșterea sportului universitar, la ridicarea celei mai importante întreceri studențești la nivelul competițiilor de performanță de mare anvergură.

prof. H. FIRAN

din comisia de organizare a campionatelor universitare

La campionatele de atletism ale seniorilor

Alergătorii mai buni decît săritorii și aruncătorii

Atenția iubitorilor atletismului din țara noastră a fost reținută, în aceste zile, de desfășurarea întrecerilor finale ale campionatelor republicane individuale ale seniorilor, desfășurate pe stadionul C.F.R.-ului din Timișoara. Inițial se stabilise ca întrecerile să fie găzduite de stadionul „1 Mai" dar pista și celelalte instalații de concurs n-au putut fi amenajate în timp util. Această frumoasă bază sportivă a fost gata încă de anul trecut dar numai pentru meciurile de fotbal. Pista de atletism a fost lăsată pentru mai tîrziu! Deși forurile sportive locale au știut, încă de acum cîteva luni, că finalele campionatelor de atletism aveau să se desfășoare la Timișoara n-au luat din timp măsurile care se impuneau pentru amenajarea, în cele mai bune condițiuni, a locurilor de concurs. Din acest motiv a fost nevoie să se apeleze iarăși la stadionul CFR a cărui pistă de alergări (cea de la sărituri a fost slabă) a întrunit cele mai bune aprecieri.

Cunoscînd că meciurile cu echipele Norvegiei (la bărbați) și Cehoslovaciei (la femei) se vor desfășura în octombrie, tot la Timișoara este de presupus ca lucrările de la stadionul 1 Mai să continue, astfel ca să poată exista timpul material suficient ca pista să se taseze și să devină la fel de bună ca cea de pe CFR.

După această scurtă introducere, impusă de organizarea campionatelor, să trecem la o analiză a felului în care s-au desfășurat întrecerile ediției anului 1965. Pentru început un bilanț al rezultatelor: la Timișoara, în cele trei zile de concurs, au fost stabilite 4 noi recorduri republicane (dintre care 3 de juniori) *Vamoș* la 3000 m obst. 8:36,0, *Gh. Costache* la ciocan 62,24 m, *I. Naghi* 52,31 m la disc, *Claudia Iacob* la 800 m 2:10,4 și au fost egalate alte 4 recorduri (*Ioana Petrescu* 11,8 pe 100 m, *Ana Beșuan* 12,1 pe 100 m la junioare și *Viorel Suciu* 14,7, de 2 ori, pe 110 mg.

De asemenea la mai multe probe rezultatele cîștigătorilor au fost în imediata vecinătate a recordurilor țării (200 m, 1500 m, 50 km marș, prăjină la bărbați, 200 m, 80 mg, lungime la femei). Pentru prima oară în ultimii ani trei juniori reușesc să obțină titlurile de campioni republicani la seniori (*Suciu, Costache, Naghi*) lor adăugîndu-li-se și o junioară (*Mihaela Peneș*). Este un fapt semnificativ care se cuvine subliniat.

Întrecerile au evidențiat forma bună a unora dintre sportivii noștri fruntași. Dintre ei s-au detașat *Zoltan Vamoș* și *Victor Caramihai* prin rezultatele înregistrate la 3000 m obst. Lista mondială — 1965 a probei se prezintă astfel: Kudinski (URSS) 8:31,0, Alekseiunas (URSS) 8:35,0, Morozov (URSS) 8:35,6, Vamoș (România) 8:36,0, Caramihai (România) 8:37, 8 etc.

Cu 3:40,8 pe 1500 m *C-tin Bloțiu* se află pe locul 5—6 în Europa iar Vamoș este al 7-lea, *Viorica Viscopoleanu* împarte locul 4 pe continent cu încă două săritoare creditate cu 6,28 m. Dacă n-ar fi depășit săritura de 6,48 m, la ora aceasta, ea ar fi fost a doua din lume! În rest însă, cu anumite sclipiri ale excepțiilor, rezultatele atleților noștri n-au spart plafonul performanțelor de valoare internațională. La nivelul fruntașilor se constată totuși o creștere substanțială la majoritatea probelor ceea ce ne face să presupunem că dacă se va munci mai bine decît pînă acum, rezultatele vor fi și ele mai bune și la apropiatele confruntări internaționale atleții noștri vor fi capabili să înregistreze succesele dorite.

Dintre atleții care au evoluat la Timișoara aprecierile cele mai bune se cuvin alergătorilor (cu anumite rezerve pentru cursele de 800 m, 5000 și 10 000 m), urmează săritorii, vădit incomodați de calitatea pistei, și apoi, la o distanță apreciabilă, aruncătorii. Aceeași ordine, în ansamblu, este valabilă și pentru întrecerile feminine. Alergătorii au demonstrat în mod convingător că sînt capabili de rezultate încă și mai bune, că aproape fiecare dintre ei este capabil să facă salturi de zecimi și secunde. Dar pentru a realiza aceste salturi numai munca în pregătire nu ni se mai pare sufiicentă. Este drept că fără muncă nici nu poate fi vorba de performanțe, dar în egală măsură unui alergător, mai ales la semifond și fond, îi sînt absolut necesare, îndrăzneală, dîrzenie, combativitate, dorința de a lua o cursă pe cont propriu, de a contribui la dinamizarea ei, la creșterea ritmului de alergare și nu de a lămuri, ce se poate lămuri, la sprintul final. Din acest punct de vedere atleții noștri mai au încă foarte multe de făcut. Dar asupra acestei probleme, care ni se pare foarte importantă, vom reveni.

ROMEO VILARA

Viorel Suciu, în dreapta, a obținut o frumoasă victorie la 110 mg, realizînd — în serii și în finală — 14,7 sec. — record de juniori egalat.

Foto: R. Vilara

AZI LA CINEMATOGRAFUL PATRIA ÎN CADRUL ZILELOR FILMULUI ROMÂNESC RULEAZĂ

PĂDUREA SPÎNZURAȚILOR

SCENARIUL: TITUS POPOVICI

REGIA: LIVIU CIULEI

CU: VICTOR REBENGIUC, ANA SZELES, LIVIU CIULEI

ÎN COMPLETARE SCURT-METRAJUL

LECȚIE ÎN INFINIT

O PRODUCȚIE A STUDIOULUI AL. SAHIA